

چالش‌ها و موضوعات کشورهای آسیایی

دکتر نرندر کومار چادا دانشگاه دهلی

کاملش پراکاش*

تمامی کشورهای در حال توسعه و توسعه یافته، رشد سریع جمعیت سالمند را تجربه کرده‌اند. به طور خاص اهداف بحث در مورد چالش‌های ناشی از افزایش جمعیت سالمند در کشورهای عضو APO می‌باشد. قاره آسیا یکی از بزرگترین سرزمین‌های روی کره زمین مکان زندگی بیشترین افراد سالمند در جهان می‌باشد. محیط اجتماعی و اقتصاد سیاسی مشارکت افراد سالمند را مورد حمایت قرار نمی‌دهد. در هر صورت امروزه وضعیت بسیار متفاوت است.

انتقالات جمعیتی

تأثیر فوق العاده رشد سریع سالمندی با نگاه به تصویر واقعی جمعیتی می‌تواند، مورد توجه قرار گیرد. در ژاپن ۲۶/۶ میلیون نفر بالاتر از ۶۵ سال به سر می‌برند یعنی ۲۸/۸ درصد از کل جمعیت پیش بینی می‌شود و تا سال ۲۰۱۸ به ۳۵ میلیون نفر برسد. در آمریکا در سال ۱۹۱۴، ۷ درصد از جمعیت کشور را سالمندان تشکیل می‌دادند که تا سال ۲۰۱۳ پیش بینی می‌شود این تعداد به ۱۴ درصد افزایش یابد و در سریلانکا که افراد سالمندش ۱۰/۸ درصد کل جمعیت را در سال ۲۰۰۳ تشکیل می‌دادند در سال ۲۰۳۳ دو برابر شوند یعنی معادل ۲۲ درصد گردد. در تایلند این افزایش از ۵ درصد در سال ۱۹۸۰ به ۱۰/۷۲ درصد در سال ۲۰۰۷ رسیده است.

امروزه در ایران جمعیت سالمند معادل ۵ میلیون و ۲۰۰ هزار نفر یا ۷/۳ درصد از کل جمعیت می‌باشد در حالی که در سال ۱۹۷۶ این رقم ۵/۲ درصد بوده است. رشد پیش بینی شده در جدول شماره ۱ نشان داده شده است.

* دبیرخانه سازمان بهره‌وری آسیایی (APO) - مترجم: اداره کل روابط عمومی و امور بین‌الملل صندوق تأمین اجتماعی

جدول ۱- رشد پیش بینی شده جمعیت سالمند در ایران از سال ۲۰۱۰ الی ۲۰۵۰

۲۰۵۰	۲۰۴۰	۲۰۳۰	۲۰۲۰	۲۰۱۰	
۲۴/۸	۱۶/۸	۱۲/۳	۹/۲	۶/۹	رشد (%)

جدول ۲ تعداد افراد سالمند در رابطه با کل جمعیت را نشان می دهد.

جدول ۲- کل جمعیت و تعداد افراد سالمند در مالزی از سال ۱۹۹۱ الی ۲۰۲۵

۲۰۳۰	۲۰۲۵	۲۰۲۰	۲۰۱۵	۲۰۱۰	۲۰۰۵	۲۰۰۰	۱۹۹۵	۱۹۹۱	
۴۱/۱	۳۸/۰	۳۴/۹	۳۱/۸	۲۸/۹	۲۶/۱	۲۳/۳	۲۰/۱	۱۸/۴	کل جمعیت (میلیون)
۴/۹	۴/۲	۳/۴	۲/۷	۲/۱	۱/۷	۱/۵	۱/۲	۱/۱	تعداد افراد سالمند (۶۵+)

جدول ۳ روند کشورهای دیگر را نشان می‌دهد.

جدول ۳ - افزایش پیش بینی شده در تعداد سالمندان منطقه طی سال‌های ۱۹۵۰ - ۲۰۲۵

تعداد سالمندان (هزار)				
۲۰۲۵	۲۰۰۷	۱۹۷۵	۱۹۵۰	
۳۵۴۱۳۹/۵	۱۹۸۹۶۳/۹	۱۰۰۸۵۲/۲	۴۹۷۵۹/۳	آسیا
۱۷۰۶/۵	۸۵۶/۲	۳۳۰/۷	۱۹۷/۴	کامبوج
۱۱۴/۵	۵۸/۴	۲۵/۸	۱۳	فیجی
۳۴۵۹۲/۳	۱۹۴۸۶/۳	۷۲۵۴	۴۹۵۲/۵	اندونزی
۱۶۸۱۴۵/۵	۹۲۴۳۸/۵	۳۸۴۸۹	۲۰۰۹۸/۲	هند
۹۷۴۸/۹	۴۶۶۷/۹	۱۸۳۱	۱۳۹۶	ایران
۴۳۹۹۲/۸	۳۵۸۲۲/۸	۱۳۰۴۸	۶۴۳۷	ژاپن
۱۱۲۶۸/۳	۵۴۰۶/۴	۲۰۷۹/۵	۱۱۰۴/۳	فیلیپین
۲۸۹۹۸۴/۷	۱۵۲۰۶۴/۷	۶۴۳۳۴/۸	۴۱۵۷۲/۲	چین
۱۶۰۰	۵۹۷/۳	۱۵۱/۵	۳۸/۲	سنگاپور
۴۲۹۲/۳	۲۳۵۷/۲	۸۵۹/۹	۵۷۲/۳	سريلانكا
۱۳۹۵۷/۸	۷۱۸۷	۲۰۷۲	۹۹۱	تایلند

جدول ۴ - نرخ باروری در سراسر جهان ۱۹۹۰ - ۲۰۵۰

۲۰۵۰	۲۰۴۰	۲۰۳۰	۲۰۲۰	۲۰۱۰	۲۰۰۰	۱۹۹۰	
۱/۹	۱/۹	۱/۹	۲/۲	۲/۶	۳/۱	۳/۳	نرخ باروری (%)

استانداردهای پیشرفته بهداشت امید به زندگی را افزایش داده است. به طور متوسط افراد سالمند با بهداشت بیشتر نسبت به گذشته عمر طولانی تری دارند.

کشورهایی مثل سریلانکا، کامبوج، ایران و مالزی هنوز فاقد طرح تامین مالی برای سالمندان می باشند. نسل کنونی سالمند در سلامت به سر برده و مشتاق کار کردن در سن بازنشستگی می باشد همانطور که در فرهنگ ژاپن مشاهده می شود. با ایده "سالمندی فعال" ادامه تحصیلات و آموزش سالمندان به آنها کمک می نمایم تا با تغییرات نقش خود همراه شوند.

همایش در خصوص موضوعهای مرتبط با سالمندی در راستای بررسی APO سه نظریه اصلی برای سه سطح خانواده، جامعه و دولت را ارائه می دهد.

نظریه

خانواده

- تحکیم پیوند خانواده
- مراقبت از افراد سالمند در خانواده
- تشویق ارتباطهای درون نسلی
- ساختار خانواده متناسب با سن افراد

جامعه

- تغییر در رفتارها در زمان سالمندی
- مکانهای مختص به سالمندان
- انتشار اطلاعات در خصوص زندگی سالم
- حمایت از سازمان های غیردولتی (NGO)

- تشکیل سیستم حمایت اجتماعی
- توسعه طرح‌های اجتماعی
- مراکز تفریحی
- تسهیلات متناسب با سن افراد

دولت

- سیستم حمایت‌های اجتماعی
- طرح‌های خدمات درمانی
- مراکز بیمارستانی و پرستاری
- برنامه ریزی حوادث ناگوار
- حمایت از قلب و استثمار
- قوانین در مقابل غفلت‌ها و سوء استفاده‌ها
- امکان انتقال و حداقل ۵۰ درصد کاهش در هزینه‌ها
- خدمات مراقبت در منزل
- طرح‌های مراقبت از بزرگسالان
- خانه سالمندان

نتیجه گیری:

اگر چه سالمندی جهانی نشانی پیروزمندانه از توسعه تکنولوژیکی، اقتصادی، اجتماعی و پزشکی در خصوص بیماری می‌باشد، چالش‌ها و موقعیت‌های مهمی را برای دولت، جامعه و NGO ایجاد می‌نماید. نیاز روشنی برای برنامه‌ریزی بلند مدت به منظور همگام بودن با نیازهای جمعیت سالمند وجود دارد و سیاستگذاری‌های فعلی باید به این چالش‌ها پاسخ دهند. در هر

صورت با در نظر گرفتن موضوعها و مسائل گوناگون سالمندی، حائز اهمیت است که به نیازهای تمامی نسلها به منظور جلوگیری از نگاهی باریک و تفرقه انداز به بخشی از زندگی توجه نماییم. به علاوه، سیاستها باید با استفاده از اطلاعات مبتنی بر تحقیق توسعه یابد و به درک نیازهای سالمندان و نیز جنبه‌های فرهنگی هر کشور کمک نماید.

همایش بررسی APO در خصوص قابلیت بهره‌وری در جوامع سالمند به مشخص نمودن بسیاری از موضوعهای مطرح کمک می‌نماید. دانش و خرد جمعی سالمندان در صورتی که با پول بخواهیم آن را بسنجیم میلیاردها دلار ارزش دارد. این چشمه دانش نباید از یاد برود و تلاش‌های مستمر باید با ارزیابی‌های عقلانی ادغام گردد، به گونه‌ای که بتواند قابلیت بهره‌وری را در بخش‌های مختلف زندگی افزایش دهد. از آنجا که برخی از کشورها در مورد افزایش سطح آگاهی به منظور ایجاد احترام به شایستگی سالمندان فعالیت می‌نمایند، برخی دیگر در جهت ادغام مداخله‌های سیاستگذاری برای کمک به افزایش قابلیت بهره‌وری و کیفیت زندگی سالمندان قدم‌های مثبتی را برداشته‌اند.

آنچه روشن و واضح به نظر می‌رسد آن است که APO نیاز به عملکرد بیشتر در این حوزه فراموش شده دارد. این اقدامها به ما کمک خواهند نمود تا فعالیت‌های مرتبط را که می‌تواند در کشورهای آسیایی تفهیم گردند پذیرفته و برای بهبود کیفیت زندگی سالمندان و افرادی که در آینده سالمند خواهند شد تنظیم نموده و سازمان دهی نماییم.